

NATO's udvidelse skaber en tilskyndelse hos de tre kommende medlemmer og hos andre til fremskridt på områder som styrkelse af demokratiske institutioner og demokratisk kontrol med landenes væbnede styrker.

Med NATO's udvidelse med i første omgang Polen, Tjekkiet og Ungarn sættes der en proces i gang, som vil bidrage til at skabe et fredeligt, stabilt samarbejdende og udelt Europa.

Hr. Søvnald henvendte sig særligt til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i denne sag. Det lykkedes virkelig hr. Søvnald at holde en tale om NATO's udvidelse uden at omtale NATO-Rusland-Rådet – en fundamental nyskabelse, et nyt instrument for dialog mellem NATO og Rusland – uden at omtale Pfp-samarbejdet overhovedet – et samarbejde som NATO har indledt med 27 andre europæiske lande, som ikke er medlemmer – og uden med ét ord at omtale det nydannede EAPC, hvor der finder en dialog sted mellem NATO-lande og andre europæiske lande.

Når man hørte hr. Søvnald, skulle man tro, at de baltiske lande var stærkt betænkelige ved de beslutninger, der var truffet i Madrid. Sådan forholder det sig ikke. De baltiske lande var overordentlig tilfredse med, at det lykkedes bl.a. ved dansk indsats at få fastslået, at NATO's dør fortsat er åben. Der var overordentlig stor tilfredshed fra de baltiske regeringers side med det.

I øvrigt var der heller ikke i hr. Søvnalds tale antydning af det fundamentale princip, som er fastslået gang på gang i OSCE senest ved Københavnsmødet i 1997, at ethvert land har ret til at vælge sin egen alliance. Jeg må sige, at det lykkedes faktisk hr. Søvnald at tale uden om al det, som har været det væsentlige i den seneste udvikling omkring NATO og NATO's udvidelse.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg kan sige til udenrigsministeren, at det, vi er optaget af i hele denne diskussion, er, hvilke grundlæggende trin vi er på vej imod. Vores grundlæggende opfattelse er, at selve udgangspunktet, nemlig at udvide militær og organisationer i en periode, hvor den ene militærpagt er forsvundet, er en fejl.

Jeg synes, det er helt underlig tom retorik at høre omtalen af, at når der udvides med tre lande, er det et udtryk for, at man laver en heling. Det er da ikke nogen heling, vil jeg sige

til udenrigsministeren, at etablere en ny skillelinje i Europa, hvor oven i købet nogle af de mest konfliktende områder ikke er med under den fælles sikkerhed. Uanset om man så laver nogle trin, der kan være med til at reducere skadens omfang, er det dog væsentligt og helt afgørende at tage den grundlæggende diskussion, der hedder, om selve det grundlæggende skridt er rigtigt.

Det er korrekt, at det var dér, jeg lagde tryk- ket i mit indlæg, for det er vores hovedkritik- punkt.

Om den åbne dør i forholdet til de baltiske lande vil jeg godt spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren tør sige noget om, hvornår udenrigsministeren forventer de baltiske lande som medlemmer af NATO. Tør udenrigs- ministeren sige noget om det?

SF opfatter det som en stort set tom gestus. Vil udenrigsministeren arbejde for, at de balti- ske lande bliver medlemmer af NATO så hur- tigt som muligt? Var det det, der lå i udenrigs- ministerens tilsagn? Og vil udenrigsministeren slet ikke anerkende den konflikt, der betyder, at man kan komme til at styrke nogle kræfter i Rusland, som jeg formoder heller ikke uden- rigsmministeren har en interesse i at styrke? Ser udenrigsministeren slet ingen fare i den proces, der nu er indledt? Og ser udenrigsministeren ikke i dag en kolossal forskel i forhold til den sikkerhedspolitiske debat, der foregik i starten af 1990'erne, hvor tankegangen var at lave et helt sammenhængende udelt nedrustet Europa? Synes udenrigsministeren, det er den samme dagsorden, vi diskuterer i dag, og giver det slet ikke en repræsentant for det tidligere antimili- taristiske radikale parti problemer i den grad at være blevet talsmand for nogle strømninger, hvor man ikke alene følger med, men oven i købet er et af de førende lande til at opbygge nye delelinjer i Europa?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Udenrigsministeren nævnte forskellige høflig- hedsforanstaltninger, som man har iværksat over for Rusland til brug for præsident Jelsin i det håb, at han så skulle kunne være i stand til at imødekomme noget af den kritik, der rejses på hans hjemmebane. Men det er jo kun høflig- hedsforanstaltninger. Den hårde sikkerhedspo- litik, ved vi udmærket godt, ligger fortsat i NATO-organisationen og drøftes ikke på